

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **V. S.**

státní příslušnost Republika Kosovo

zastoupená advokátem Mgr. Ing. Tomášem Oborným

sídlem Vrázova 1324/40, 703 00 Ostrava

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**

sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2019 č. j. MV-26963-4/SO-2019, ve věci
povolení k dlouhodobému pobytu

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2019, č. j. MV-26963-4/SO-2019, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 11. 2018, č. j. OAM-32770-16/DP-2016 (dále jen „správní orgán I. stupně“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území.
2. V podané žalobě žalobkyně uvedla tyto žalobní body:
 - 1) Žalobkyně konstatuje, že její oprávnění k dlouhodobému pobytu na území ČR bylo vázáno na dlouhodobý pobyt jejího manžela, kterému nebyl po 10 letech dlouhodobý pobyt na území ČR prodloužen. Došlo tak však v důsledku pochybení na straně jeho právního zástupce, který mu poskytl nesprávné právní služby. Manžel sám všechny podmínky pro prodloužení dlouhodobého pobytu splnil. Průběh správního řízení manžela ve věci prodloužení jeho dlouhodobého pobytu žalobkyně podrobně popsala v bodech III-VI žaloby.
 - 2) Druhým žalobním bodem je tvrzení o chybném vyhodnocení žalované, jež se týká přiměřenosti dopadů rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobkyně. Žalobkyně uvedla, že ona ani bratři S. se nedopustili ničeho závažného, ani protiprávního, žijí na území ČR více než 10 let. Žalobkyni je 36 let, je zcela zdráva a většinu dospělého života strávila na území ČR. Manželství je pevné a stabilní, s manželem žijí společně a vychovávají dva syny E. (nar. X) a B. (nar. X). Po celou dobu pobytu na území ČR byla žalobkyně se svým manželem zcela ekonomicky soběstačná, nepobírala jakékoliv peněžité ani jiné dávky. Vzhledem k délce pobytu má veškeré své společenské a kulturní vazby navázané na území ČR. Ke Kosovské republice již nemá žádný vztah, pouze vzpomínky, nemá v úmyslu se do ní vrátit.
3. Žalovaná ve vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. V žalobě jsou obsáhle popisovány okolnosti a důvody neprodloužení dlouhodobého pobytu manžela žalobkyně pana H. S., jež jsou pro žalovanou věc irelevantní. Námitky týkající se žádosti manžela měly a mohly být uplatněny v rámci opravných prostředků v jeho věci. Důvodem pro zamítnutí žádosti žalobkyně byla skutečnost, že nositel oprávnění ke sloučení rodiny, tj. manžel žalobkyně ke dni rozhodnutí správního orgánu I. stupně nedisponoval pobytovým oprávněním, které mu bylo pravomocně ke dni 13. 7. 2018 ukončeno. Žalobkyně tudíž nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 42a odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), jelikož nemá na území žádného nositele pobytového oprávnění. K žalobní námitce týkající se nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí odkázala žalovaná plně na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který se s touto otázkou dostatečně a v souladu se zákonem vypořádal.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002

Shodu s prvopisem potvrzuje

Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 21. 11. 2016 podala žalobkyně žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného dle § 42a zákona o pobytu cizinců za účelem společného sloučení rodiny na území. Žalobkyně na území ČR pobývala na základě povolení k dlouhodobému pobytu od 4. 9. 2014, přičemž nositelem oprávnění k pobytu byl její manžel H. S., nar. X, státní příslušnost Srbská republika. Tento měl povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání- účasti v právnické osobě od 18. 12. 2008 do 12. 12. 2016, kdy jeho žádosti o prodloužení nebylo vyhověno a jeho pobyt byl pravomocně ukončen dne 13. 7. 2018. Žalobkyně byla následně dne 2. 10. 2018 vyzvána k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, čehož nevyužila. Poté vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 10. 11. 2018, č. j. OAM-32770-16/DP-2016, kterým žádost žalobkyně dle ust. § 44a odst. 4 ve spojení s ust. § 46a odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců zamítl a platnost povolení k dlouhodobému pobytu neprodloužil, neboť žalobkyně neplní účel, pro který jí bylo povolení vydáno. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž žalovaná rozhodla dne 5. 4. 2019 napadeným rozhodnutím, v jehož odůvodnění se ztotožnila se skutkovými zjištěními, způsobem jejich zhodnocení a právními závěry prvostupňového správního orgánu.
6. Podle ust. § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území je oprávněn podat cizinec, který je manželem cizince s povoleným pobytem na území.
7. Podle ust. § 42a odst. 4 zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění, cizinec podle odstavce 1, kterému byl na území povolen pobyt nebo udělen azyl, se pro účely tohoto zákona považuje za nositele oprávnění ke sloučení rodiny.
8. Podle ust. § 44a odst. 4 věty páté zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění, platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny nelze prodloužit, je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto povolení (§ 46a).
9. Podle ust. § 46a odst. 2 písm. h) a j) zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění, ministerstvo dále zruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo toto povolení vydáno, nebo nositel oprávnění ke sloučení rodiny požádal o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo mu byla platnost tohoto povolení zrušena, nebyla prodloužena nebo skončila, anebo nositel oprávnění ke sloučení rodiny požádal o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu nebo mu byla platnost tohoto povolení zrušena.
10. Obsahem prvního žalobního bodu je především podrobný popis správního řízení o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu manžela žalobkyně, který svým obsahem pokrývá většinovou část žaloby. Žalobkyně má za to, že její manžel s bratrem žádnou nelegální práci nevykonávali a neexistovala žádná překážka pro neschválení manželovy žádosti.
11. Krajský soud předně uvádí, že rozsáhle popisované skutkové okolnosti týkající se žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu manžela žalobkyně nejsou v posuzované věci relevantní a soud není oprávněn je jakkoliv posuzovat a hodnotit, neboť rozhodnutí správního orgánu o zamítnutí žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu manžela žalobkyně je pravomocné. Manžel žalobkyně měl možnost obrany v rámci správního

řízení podáním odvolání a také prostřednictvím správní žaloby. Soudu je z úřední činnosti známo, že manžel žalobkyně možnosti soudního přezkumu správního rozhodnutí nevyužil. Jeho dlouhodobý pobyt na území ČR byl provomocně ukončen ke dni 13. 7. 2018. Nevyhnutelným dopadem této skutečnosti pro žalobkyni je, že ona sama nyní nesplňuje zákonnou podmínku ust. § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, když není manželkou cizince s povoleným pobytem na území, resp. přestala plnit účel, pro který jí byl pobyt povolen. Právo pobytu žalobkyně je totiž zákonnou úpravou odvozeno od oprávnění k pobytu jejího manžela a je na něm závislé. Jestliže manžel žalobkyně pozbyl oprávnění k pobytu na území ČR, zanikla také potřeba úpravy společného soužití rodiny na tomto území. K tomuto srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. července 2018, č. j. 10 Azs 69/2018-34: „Ust. § 42a odst. 1 zákona vymezuje společné soužití rodiny na území ČR jako jeden z účelů, pro který může být uděleno povolení k pobytu. V případě, že tento účel odpadne, dojde vždy k naplnění důvodu pro neprodloužení povolení dle § 46a odst. 2 písm. h)“. V posuzované věci neshledal krajský soud žádné skutkové ani právní důvody pro odchýlení se od citované judikatury, a proto shledal první žalobní bod nedůvodným.

12. Druhý žalobní bod spočíval v tvrzeném pochybení správních orgánů obou stupňů při posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí na soukromý a rodinný život žalobkyně.
13. Dle obsahu rozhodnutí správního orgánu I. stupně tento vzal v úvahu při svém hodnocení přiměřenosti dopadu rozhodnutí na soukromý a rodinný život žalobkyně především tu skutečnost, že neprodloužení pobytu na území ČR se dotýká celé rodiny žalobkyně a z tohoto důvodu nemůže dojít k narušení rodinných vztahů a nehrozí odloučení členů rodiny. Správní orgán I. stupně se zabýval také hodnocením vztahu žalobkyně k ČR poukazem na skutečnost, že žalobkyně má sice povolen pobyt od roku 2008, ale její synové až od roku 2014, a proto nemohlo dojít k zpřetrhání vazeb na zemi původu. Žalobkyně v podaném odvolání žádné konkrétní námitky proti tomuto hodnocení neuvedla, kromě celkové délky svého pobytu v ČR a absence jakéhokoliv vztahu ke Kosovské republice.
14. Žalovaná v napadeném rozhodnutí na hodnocení správního orgánu I. stupně setrvala a dále zdůraznila, že oba manželé mohou o povolení k pobytu na území ČR znovu požádat. Za situace, kdy odvolací námitka žalobkyně byla vedena ve zcela obecné rovině a na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je nutno co do důvodů pohlížet jako na jeden celek, má soud za to, že odůvodnění žalované k této otázce je dostačující.
15. Krajský soud úvahy správních orgánů obou stupňů ohledně dopadu rozhodnutí na soukromý a rodinný život žalobkyně plně aprobejuje, když ani v žalobě žalobkyně žádné konkrétní námitky neuvedla a závěry správních orgánů nerozporovala. Žalobkyně pouze doslovně zopakovala námitky odvolací. Závěrem soud považuje za vhodné zdůraznit účel právní úpravy povolení k pobytu za účelem soužití rodiny dle zákona o pobytu cizinců, jímž je právě ochrana rodinného života a optimalizace podmínek pro udržení rodinných vazeb. Z tohoto pohledu k narušení soukromého a rodinného života žalobkyně napadeným rozhodnutím z důvodů shora uvedených nemohlo dojít. Také druhý žalobní bod proto soud shledal nedůvodným.
16. S ohledem na shora uvedené krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.

17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšné žalované nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť její náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. února 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu